

Tämä eläintutkimus toistettiin 25 kertaa, jotta nähtiin, tapahtuisiko tapahtumissa muutoksia, mutta se oli sama joka kerta.

4 Rotan puisto

“70-luvun lopulla kanadalainen psykologi Bruce Alexander ja jotkut kollegat British Columbian Simon Fraser -yliopistossa suorittivat sarjan huumeiden riippuvuustutkimuksia, jotka tulivat tunnetuksi nimellä Rat Park Addiction Experiment (lyhyesti Rat Park). Tutkimukset perustuivat joukkoon kokeita, joissa eri rottaryhmille annettiin valita veden ja morfiinin välillä. Yksi ryhmä asetettiin häkkiin itse; toinen ryhmä päästettiin irti rakenteessa nimeltä Rat Park. Ensimmäisen ryhmän häkki oli pieni, hyvin pieni, ja, kuten sanoimme, he sijoitettiin sinne yksin. Rat Park sen sijaan oli 200 kertaa tavallista laboratoriahäkkiä suurempi. Mukana oli myös 16–20 molempien sukupuolten rottaa, ruokaa, leikkikaluja ja riittävästi tilaa parittelulle.

“Kuten saatat epäillä, ryhmä 1 palasi pakkomielleisesti morfiiniin, kunnes lopulta yliannosti ja kuoli. Ryhmä 2 kuitenkin harvoin jos koskaan kosketti morfiinia, vaan päätyi leikkimään uusien rottaystäviensä kanssa ja perustamaan uusia rottaperheitä. Alexander päätteli, että riippuvuutta eivät aiheuttaneet niinkään huumeet, vaan ympäristö. Että onnellisen rotan ei tarvinnut nousta korkealle. Ja näin ollen, ei myöskään onnellinen ihminen.”²

“Rat Park osoitti, että rotan ympäristö, ei lääkkeiden saatavuus, johtaa riippuvuuteen. Normaalisissa ympäristöissä huume on este sille, mitä rotat tyyppillisesti tekevät: tappelevat, leikkivät, etsivät ruokaa, parittelevat. Mutta häkissä oleva rotta ei voi tehdä näitä asioita. Ei ole yllätys, että ahdistunut eläin, jolla on pääsy huumeisiin, käyttäisi niitä hakeakseen apua.”³

5 Ihmistutkimukset

5.1 Rikos

Yleisesti ottaen ei pidetä eettisenä tehdä ihmistutkimuksia, mutta kaupunkisuunnittelulla ja kaavoittelulla saavutetaan tehokkaasti samat päämäärät.

Vancouverilla on asunto-ohjelma nimeltä Single Room Occupancy (SROs), joka tarjoaa kodittomille kodittomille riippuvuuksia ja tilaa yli tuhannelle hengelle. Yhdessä turvallisen tarjonnan kanssa ilmaisia kovia huumeita, kuten opiaatteja. Tuloksena on, että ”70% yliannostuksista tapahtuu, kun ihmiset ovat yksin kotona, ja 50% epäilyistä yliannostuskuolemista kaupungissa tapahtui SRO:issa”, yli 3000 kuolee vuosittain Vancouverissa yliannostuksiin, joten yli 100% yliannostuksista. SRO:n asukkaat, jotka ovat pohjimmiltaan eutanasiahuoneita.⁴

Samoin äskettäinen Owen Soundin valtuutettuehdokas Jasmine Schnar kertoo tarinan, jonka mukaan Hannoverissa oli turvakoti/edullinen asunto, jossa

²<https://healingproperties.org/rat-park-addiction/>

³<https://www.brucealexander.com/articles-speeches/rat-park/157-rat-trap-by-robert-hercz>

⁴<https://dailyhive.com/vancouver/vancouver-is-dying-documentary-video>

asui monia riippuvuuksista kärsiviä ihmisiä. Kuten ehkä muistat lukiesasi Grey-Brucea tällä viikolla, Hannover mainittiin vuosien ajan useista huumerikoksista ja rintakuvasta. Jasminen tarinasta näyttää siltä, että Hannoverin asukkaat ja ihmiset olivat kyllästyneitä tilanteeseen, ja yhtenä yönä edullinen asuinrakennus sytytettiin tuleen, ihmiset onnistuivat evakuoimaan itsensä, vaikka lemmikit olivat liekkien nielaisina, paloauto syttyi. odotti kärsivällisesti kadun toisella puolella 45 minuuttia ja sanoi, että vesi oli poissa, kun taas rakennus paloi maan tasalle, enimmäkseen vain varmistaakseen, että tuli ei levinnyt muihin rakennuksiin.

Voimme tarkkailla historiaa ja olemassa olevien ihmisyyhteisöjen analyysin perusteella on kirjoitettu monia artikkeleita. Yleisesti voidaan sanoa, että ”kaupunkitiheys” tai ”kaupunkien hajaantuminen” on mikä tahansa paikka, joka ylittää maan kantokyvyn. Grey-Brucessa se on noin 1,2 hehtaaria (3 hehtaaria) henkilöä kohti. Joten niin kauan kuin jokaisella on vähintään 1,2 hehtaaria omakseen, häntä voidaan pitää maaseutumaisena. Vaikka rikollisuutta koskevat tutkimukset ovat osoittaneet, että jopa esikaupunkitiheys on pienempi rikollisuus kuin kaupunkitiheys. Maaseudulla rikollisuus on 2-26 kertaa pienempi kuin kaupunkialueilla.

Rikollisuus tunnustetaan ”mittakaavaksi”⁵ väestötiheyden kasvaessa, samoi rikollisuus ja poliisin tarve.

Maaseuturikollisuuden analyysissä havaittiin, että rikollisuus oli alhaisinta yhteisöissä, joissa väestötiheys oli riittävän alhainen, jotta kaikki tunsivat toisensa.⁶ Lisäksi suuri osa maaseudun rikollisuuden kasvusta johtui kaupunkien jengien kohdistamisesta maataloustoimiiin⁷, kiertelevistä rosvoista⁸ ja kaupunkirikolliset, jotka muuttavat ja asettuvat maaseutuyhteisöihin. Prototyypinen maaseuturikollinen oli maaton liikkuva työläinen.⁹ Maaseudu peräisin olevista rikollisista heitä pidettiin suhteellisen vaarattomina, Harvat tapaukset, joissa toistuvat rikolliset kärsivät matalan älykkyyden mielenterveysongelmista.¹⁰ Pieni osa naisrikollisista oli naisia, jotka olivat syrjäytyneitä, epätoivoisia sinkkuja ja joita yhteisö ei tukenut rikollisuuteen¹¹.

Joten auttamalla varmistamaan, että jokaisella on tarpeeksi maata tarpeisiinsa, pienillä tiiviillä yhteisöillä ja enimmäkseen paikallisten työllistämällä voi olla pitkä matka rikosten ehkäisyyn maaseutualueilla. Pensasaidat tai jonkinlainen visuaalinen näyttö, joka piilottaa arvokkaita maatalouslaitteita ja rakennuksia katunäkymästä, voisi myös olla hyödyllinen vähentämään alueel liikkuvien kaupunkirikollisten aiheuttamaa rikosriskiä.

5.2 Mielenterveys

Mitä suurempi väestötiheys, sitä enemmän mielenterveysongelmia esiintyy, sillä esikaupunkien ihmisillä on keskimääräisiä mielenterveysongelmia kaupunk

⁵<https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/00346767100000035?journalCode=rrse20>

⁶<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0743016722001036#bib340>

⁷<https://doi.org/10.1350/ijps.2010.12.3.171>

⁸<https://doi.org/10.1108/13639511011044920>

⁹Clinard, M. B. (1944). Maaseudun rikolliset. American Journal sosiologia, 50, 38–45

¹⁰<https://doi.org/10.1016/j.jcrimjus.2005.04.002>

¹¹<https://doi.org/10.1177/1557085107308456>